

Edepli Edebiyat

– Mecit Aktürk · 07 Ekim 2015

7 EKİM

BARIŞ BAYRAMI

Oklar sadakında, sükutta yaylar
Ne hakaret, küfür, ne haddi aşma
Ne farklı fikirde hemen sataşma
Gel de sen bu işe sevinme, şaşma
Demek isteyince oluyor beyler!
Zifır el verince özlemle tan'a
Huzura gark olduk, bitti tantana
Acıyasım geldi mel'un şeytana.
Tat veriyor artık içtiğim çaylar.

Ne harfe tahdit var, ne heceye gem
Kalemler yine hür, yine gözü pek.
Lâkin üslup farklı, söz ipek ipek
Ne "gavurun dölü", ne "hâin-köpek"
Hicivler kalplere vermiyor elem
Muhabbet olunca nefsi eğiten
Elini uzatmış düne dek iten.
Vazgeçmiş yangına körükle giden.
Bir başka yazıyor bu sefer kalem.

Ne kavga görünce, şirreti teşvik
Ne öfkeyle bakan asık bir surat.
Ne de kırık bir kalp, yaralı kanat
İşte paylaşım bu, bu Edebiyat!
Dizeler ölçülü, kalemler müşfik.
Edep öğrenince klavye tuşu
Akleden terketmiş sarpı, yokuşu.
Sulha kanat çırpmış Ebabil Kuşu.
Ne düşman var artık, ne de müttefik!

Serde us, dilde ar olunca mûkim

Kine sebep deęil siyâsi fikir.
Hiç kimse kimseyi etmiyor tahkir.
Vatan bir, Bayrak bir, endişemiz bir!
Huzuru, barışı kim istemez, kim?
Düşmanımız ortak, niyetler halis
Sırtı sırta vermiş halk, asker, polis.
Dağılmakta artık zirvelerde sis.
Cami avlusuna metânet hakim.

Millet bir olunca şok oldu hâin
Altından çekildi kırmızı halı
Anladı...Anlıyor! Pabuç pahalı
Bir hataydı, geçti, Habur masalı.
Soy meziyet deęil demiyor mu din?
Ayrı olsa dahi kökte ırkımız
Ortak müşterekte yoktur farkımız
Sevgi taşımalı gönül arkımız.
Ki, böbürlenmesin kovulmuş Lâin.

An-be-an artarken hüznümün demi
Sönmek üzereyken son umut çıram
Kurtuldum kâbustan, iyleşti yaram
Bugün keder ile hoş deęil aram
Dünden daha muhkem bindiğim gemi.
Deęil mi ki artık şeytan olmuş, leş
Bayram hakkınızdır; sevinmek beleş
Dostuz, arkadaşız; kardeşiz, kardeş!
Bir daha kimseyi üzmeysin e mil..

Mecit AKTÜRK

BOŞUNA KİMSE TAKVİMLERE BAKMASIN. BÖYLE BİR BAYRAM YOK(TU).

BEN YAPTIM OLDU :)